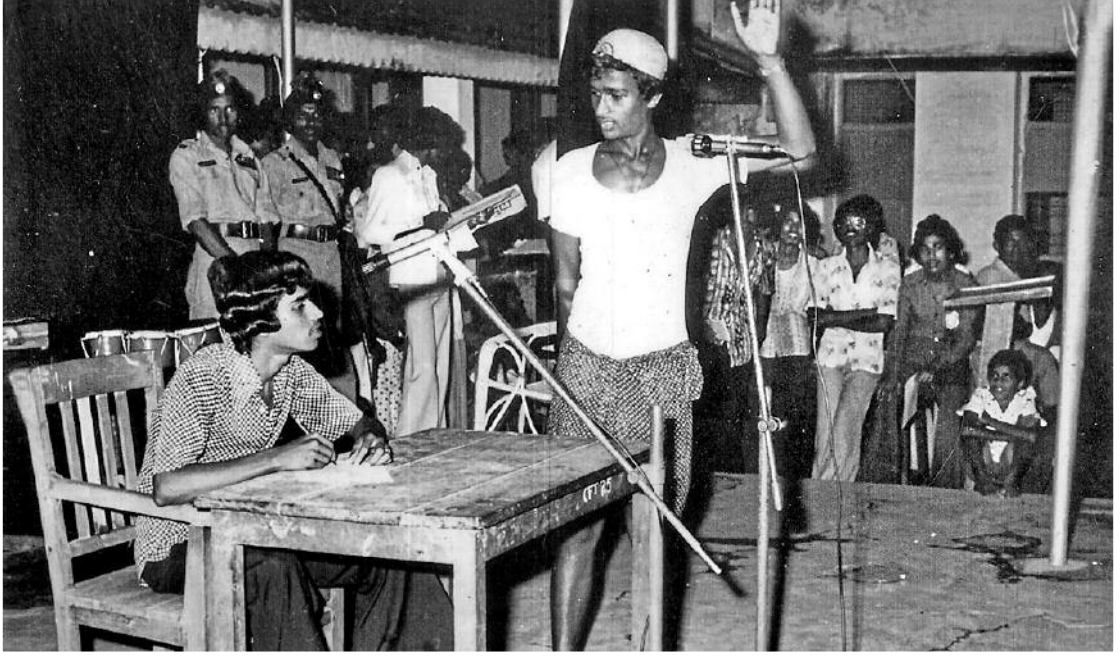

ಕುಂದಾಪುರ ಕನ್ನಡದ ಸೊಬಗೂ ಬಹುಮಾನವೂ!

ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಪಠ್ಯೇತರ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಬಹುಮಾನ ಪಡೆದದ್ದು ಎಂದೂ ಮರೆಯಲಾಗದ ಸವಿನೆನಪು. ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕ ಭಾಗದವನಾದ ನಾನು ಕುಂದಾಪುರ ಕನ್ನಡ ಕಲಿತು ಒಂದು ಸ್ಟಿಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿ ಕೇಳುಗರಿಂದ ಪ್ರಶಂಸೆ ಪಡೆದದ್ದು ನಿಜಕ್ಕೂ ಸ್ಮರಣೀಯ.

■ ಪಿ.ಎಚ್. ಪಾಟೀಲ್, ರಾಣೆಬೆನ್ನೂರು

ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜು ದಿನಗಳೆಂದರೆ ಅವು ನೆನಪುಗಳ ಉಯ್ಯಾಲೆ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ. ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಚಟುವಟಿಕೆಗಳೂ ಬದುಕಿನ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳಿದ್ದಂತೆ. ಶಾಲಾ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಪಠ್ಯೇತರ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವುದು, ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಿನಯಿಸುವುದು, ಶಿಕ್ಷಕರೊಂದಿಗೆ ನಡೆಸಿದ ಸಂವಾದ, ಚರ್ಚೆ, ವಿಚಾರ ವಿನಿಮಯ ಎಲ್ಲವೂ ನೆನಪುಗಳ ಸಾಲಿಗೆ ಸೇರುತ್ತವೆ.

ನಾನು ಕೂಡ ಕಾಲೇಜು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ವಿನೋದಾವಳಿಗಳಲ್ಲಿ (ಏಕಪಾತ್ರಾಭಿನಯ, ಭದ್ರವೇಷ ಸ್ಪರ್ಧೆ) ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದು ಇಂದಿಗೂ ನೆನಪಿನಂಗಳದಲ್ಲಿ ಹಸಿರಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಇಂಬು ಕೊಡುವಂತೆ ಈಚೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಹಳೆಯ ಫೋಟೋ ಆ ಹಳೆಯ ನೆನಪುಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮರುಕಳಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿತು.

1970ರ ದಶಕ ನನ್ನೂರು ತಾಳಗುಪ್ಪು ಸಮೀಪ ಹಸುವಂತೆ. ಸಾಗರದ ಲಾಲ್ ಬಹದ್ದೂರ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಬಿಕಾಂ ಪದವಿ ಮುಗಿಸಿದ ಹೆಮ್ಮೆ ನನ್ನದಾಗಿತ್ತು. ಕಾರಣ ಈ ಕಾಲೇಜಿನ ಕಟ್ಟಡ ಶಂಕುಸ್ಥಾಪನೆ ಅಂದಿನ

ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿ ಲಾಲ್ ಬಹದ್ದೂರ್ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಮಾಡಿದ್ದರು. ನಂತರ ಕವಿ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಅಡಿಗರು ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರಾಗಿದ್ದರು. ಈಗಿನ ಟಿ.ವಿ ಧಾರಾವಾಹಿಗಳಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರ ನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡುವ ಜಿ.ಕೆ. ಗೋವಿಂದರಾವ್ ಅಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿದ್ದರು.

ಇಂತಹ ಕಾಲೇಜಿನ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವದ ಮನರಂಜನೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ ಹೆಮ್ಮೆ ನನ್ನದಾಗಿತ್ತು. ಒಂದು ಸುಂದರ ಸಂಜೆಯ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ ನಾನು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಗೆಳೆಯ ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ ಅಂಚೆ ಕಚೇರಿಯ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯಾಗಿ ನಾನು ಓದಲು ಬರೆಯಲು ಬಾರದ ಶೇರಿಗಾರನಾಗಿ ಕುಂದಾಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಊರಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಕುಂದಾಪುರ ಕನ್ನಡ ಹಾಸ್ಯ ಮಿಶ್ರಿತ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಪತ್ರ ಬರೆಯುವುದಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಈ ಫ್ಯಾನ್ಸಿಡೆಸ್ ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಬಹುಮಾನವೂ ಬಂದಿತ್ತು.

ಈ ಕುಂದಾಪುರ ಸೀಮೆಯ ಕನ್ನಡ ಮಾತನಾಡುವುದೇ ಮಿುಖಿ. ನನಗೆ ಈ ಭಾಷೆಯ ಸಂಪರ್ಕ ಬಂದಿದ್ದು ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಊರ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಬೇಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಗದ್ದೆ ತೋಟ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಕುಂದಾಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಶೇರಿಗಾರ ಎಂಬುವವರು ಬರುತ್ತಿದ್ದ. ಅವರಿಂದ ನಾವು

ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೂ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ, ಮಾತನಾಡಿ ನನಗೆ ಕುಂದಾಪುರ ಕನ್ನಡ ಮಾತನಾಡಲು ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರ ಭಾಷೆಯ ಹೋಯ್ಯು, ಬರ್ಕ ಮಾತನಾಡಲು ಚೆಂದ. ಈ ಶೇರಿಗಾರ ಗಣಪ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಕ್ಷೇಮ ಸಮಾಚಾರ ವಿಚಾರಿಸಿ ಪತ್ರ ಬರೆಯುವುದಾಗಿತ್ತು. ಶೇರಿಗಾರನ ಹೆಂಡತಿ ಹೆಸರು ಹೇಳಲು ನಾಚುವ ಮತ್ತು ಅವಳ ಹೆಸರು (ಗಣಪಿ) ಎಂದು ಗಣಪತಿ ದೇವರ ಹಾವಭಾವ ಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಈಗಲೂ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿದೆ.

ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಗಂಡನ ಹೆಸರು ಕೇಳಿದರೆ ಹೇಳಲು ನಾಚುತ್ತಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ತಪ್ಪಿ ಗಂಡನ ಹೆಸರು ಹೇಳಿದರೆ ಕಾಯಿ ದಂಡ ಕೊಡೆಂದು ಪೀಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗಲೂ ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಮದುವೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ವಧೂ ವರಿಗೆ ಆರತಿ ಮಾಡುವಾಗ ಗಂಡ/ ಹೆಂಡತಿ ಹೆಸರು ಕೇಳುವ ವಾಡಿಕೆಯಿದೆ. ಕೆಲವರು ಹೇಳಲು ನಾಚುವುದು ಇದೆ.

ಈ ಫೋಟೋ ಆಲ್ಬಂನಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಾಗ ನನ್ನ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ದಿನಗಳು ನೆನಪಾದವು.